

[Glensgård]

skridtspartiet til ret mange af de af SF stillede ændringsforslag.

Så ser vi på et ændringsforslag nr. 5 til § 23, stillet af hr. Ninn-Hansen, og dér må jeg indrømme, at jeg begriber ikke, hvordan hr. Ninn-Hansen kan kræve, at denne paragraf udgår. Hr. Ninn-Hansen har vel begrundet det, at paragraffen skal udgå, med, at man ikke ligesom skal kunne overdrage dette ansvar, fordi det i den sidste ende er arbejdsgiveren, som står med de midler, der nu måtte være til rådighed for at føre loven ud i livet. Men vi må bare se i øjnene, at det er jo helt givet, at spørgsmålet om dette ansvar er overdraget og dermed også overdraget med en økonomisk gevinst til den pågældende arbejdstager, altså denne arbejdsleder, som ansvaret skal kunne overdrages til. Jeg mener, at det er en god ting, at vi får dette ansvar stadfæstet skriftligt over for den pågældende arbejdsleder.

Ser vi så på ændringsforslag nr. 7 til § 28, stillet af SF, så må vi jo se i øjnene, at det, man har ønsket med dette ændringsforslag, er, at vi med denne lovgivning fortsætter den kamp imod de normale virksomheder i dette land, som SF, kommunisterne, VS, kineserne, og hvad de nu hedder alle sammen, har lagt op til. Man skal kunne standse arbejdet med denne lov i hånd, og det bliver resultatet, uanset om dette ændringsforslag bliver vedtaget eller ej. Vi får en række arbejdsstandsninger med begrundelse i denne lovgivning. Så kan vi selvfølgelig sagtens, vi, der nu kommer i mindretal, bagefter stå og sige: det havde vi jo advaret imod. Det hjælper bare så lidt, når først vi får den lange række af arbejdsstandsninger, som bliver resultatet af lovgivningen. Altså heller ikke her skal SF vente vores støtte.

Ændringsforslag nr. 8 til § 37, stillet af det konservative folkeparti, er igen lidt af en — det er ikke nogen klandring af de konservative — lapning på denne lovgivning. Vi ser altså nu, at vi i hvert tilfælde skal være sikre på, at det ikke kun er et spørgsmål om, at der skal være 10 personer ansat inden for denne bygge- og anlægsvirksomhed, men også om, at der i hvert fald skal være gennemsnitlig 10 ansatte pr. dag. Jeg vil dog sige, at vi normalt vil kunne komme op på, at man måske én dag har 15 mand på det pågældende byggested og næste dag måske

kun 8. Altså det, der er tale om her, er, at de konservative ligesom lapper lidt på loven, og det vil vi selvfølgelig gerne støtte dem i.

Når vi så ser på ændringsforslag nr. 9 til § 39, stillet af SF, ja, så skal vi altså med denne lov, ligesom vi nu skal forvente en lovgivning fra SF om, at overarbejde ikke skal være lovligt, være helt sikre på, at vi skal have nedlagt nogle arbejdspladser. Vi skal nemlig hindre, af skifteholdsarbejde kan fungere. Det er et klart standpunkt, men SF skulle bare i bemærkningerne have skrevet, at med denne ændring sikrer vi altså, at så og så mange arbejdspladser bliver nedlagt, og dermed, at så og så mange bliver overflyttet til arbejdsløshedskassen. Lad os dog virkelig få de ting frem, som det drejer sig om i de pågældende ændringsforslag.

Tager vi ændringsforslag nr. 10, tiltrådt af flertallet, så ser vi, at man i § 43 vil have ændret det rent faktiske begreb, der hedder „andre rum“ — det er noget, vi kan forstå — til „velfærdsforanstaltninger“. Det næste, der sker, er jo, at de pågældende mennesker kommer og kræver et bordtennisrum eller et billardrum eller et motionsrum, eller hvad det nu måtte være.

Lad os dog så høre: er det det, man ønsker? Skal man altså fra disse arbejdstagere kunne kræve et motionsrum for at få et godt arbejdsmiljø, så lad os få det frem i stedet for ligesom i bemærkningerne at nævne noget om, at det skal stå i rimeligt forhold til den tekniske og sociale udvikling i samfundet. Hvad er det for noget gas? Lad os få det frem, hvad mener I? Mener I, at vi skal have de bordtennisrum, billardrum osv., så lad os nævne det i stedet for.

Jeg kan se, min taletid er ved at være udløbet; der var ellers flere paragraffer, som vi godt kunne tænke os at have kommenteret en lille smule, men jeg skal lige nævne en, synes jeg, også vigtig ting. Det er SFs ændringsforslag nr. 12 til § 48, hvor man siger, at stoffer kun må tages i brug efter godkendelse af direktøren i arbejdstilsynet. Samtidig har man jo altså sagt, at man kan stoppe arbejdet på virksomheden, såfremt man ønsker det, indtil det nu har behaget den pågældende direktør at godkende eller kontrollere, at de stoffer nu kan bruges. Dér ønsker man altså også klart fra SFs side simpelt hen hurtigst muligt at få sikkerhed